

Жалба, подадена на 13 юли 2007 г. от Bolloré SA срещу решението на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 26 април 2007 г. по съединени дела T-109/02, Bolloré/Комисия, T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Комисия), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Комисия), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Комисия), T-126/02 (M-real Zanders/Комисия), T-128/02 (Papeteries Mougeot/Комисия), T-129/02 (Torraspapel/Комисия), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Комисия) и T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Комисия)

(Дело C-327/07 P)

(2007/C 223/06)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bolloré SA (представители: С. Momège и P. Gassenbach, avocats)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, доколкото то, от една страна, нарушава правото на защита на Bolloré SA и принципа за презумпция за невинност и, от друга страна, изопачава доказателствата за установяване продължителността на нарушението;
- да се постанови решение по дело T-109/02 в съответствие с член 61 от Статута на Съда и на това основание да се отмени Решение 2004/337/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 година относно процедура по прилагането на член 81 от Договора за ЕО и на член 53 от Споразумението за създаване на Европейско икономическо пространство (преписка СОМР/Е-1/36.212 — Самокопираща хартия⁽¹⁾), доколкото засяга Bolloré SA или във всеки случай да се намали наложената от Комисията на Bolloré SA глоба, потвърдена от Първоинстанционния съд;
- в случай, че Съдът не се произнесе по настоящото дело, без да се променят разноските, то да се изпрати за ново разглеждане на Първоинстанционния съд в съответствие с указанията в решението на Съда;
- най-накрая в съответствие с член 69 от Процедурния правилник да се осъди Комисията да понесе разноските пред Първоинстанционния съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва две основания в подкрепа на жалбата си.

С първото основание, което съдържа два аспекта, той изтъква, от една страна, че Първоинстанционният съд е нарушил основния

принцип за зачитане на правото на защита, като не е отменил посоченото по-горе Решение на Комисията, след като е заключил в същото решение, че съобщаването на твърденията за нарушения не е позволило на жалбоподателя да се запознае с твърдението за нарушение, основано на прякото му участие в нарушението, нито даже с приетите от Комисията факти в подкрепа на твърдението за нарушение, така че жалбоподателят не е могъл да се защити в хода на административното производство.

От друга страна, правото на защита също така е било нарушено, доколкото Първоинстанционният съд е отсъдил, че извършеното от Комисията неравенство не е основание за отмяна на спорното решение, доколкото то не е имало съществено значение за диспозитива на това решение. Според жалбоподателя, всъщност съобщаването на твърденията за нарушения играе толкова основна роля в общностното право на конкуренция, че неспазването на правилата, свързани със съобщаването на твърденията за нарушения, безвъзвратно води до отмяна на спорното решение.

С второто основание жалбоподателят поддържа освен това, че за да се установи продължителността на нарушението и да се определи впоследствие размерът на дължимата от Bolloré SA глоба, Първоинстанционният съд е нарушил, от една страна, принципа за презумпцията за невинност, като се основава на недоказани улики и, от друга страна, е изопачил доказателствата относно стойността на декларациите на друго дружество (Arjo Wiggins Appleton) и относно твърдения антиконкурентен предмет на официално събрание на Европейската асоциация на европейските производители на самокопираща хартия, проведено в Цюрих на 23 януари 1992 г.

⁽¹⁾ ОВ 2004, L 115, стр. 1.

Жалба, подадена на 18 юли 2007 г. от Комисията на Европейските общности срещу решението, постановено на 3 май 2007 г. от Първоинстанционния съд (пети разширен състав) по дело T-357/02, Freistaat Sachsen/Комисия на Европейските общности

(Дело C-334/07 P)

(2007/C 223/07)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представител: Kilian Gross, Bevollmächtigter)

Друга страна в производството: Freistaat Sachsen

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 3 май 2007 г. по дело Freistaat Sachsen/Комисия на Европейските общности (T-357/02);
- да се постанови окончателно решение по спора и да се отхвърли искът като необоснован;
- да се осъди ищецът по главното производство да заплати съдебните разноски пред Първоинстанционния съд по дело T- 357/02 и пред Съда;

Правни основания и основни доводи

Комисията смята, че обжалваното решение е постановено в нарушение на член 88, втори и трети параграф ЕО, член 249, втори параграф ЕО, член 254, втори параграф, второ изречение ЕО, член 3 и следващите от Процедурния правилник, както и на член 10, параграф 1 от Регламента за освобождаване на МСП, тъй като Първоинстанционният съд не е приел проверката за законосъобразност на обжалваното решение (2003/226/ЕО) ⁽¹⁾ да се извърши изключително според разпоредбите на Регламента за освобождаване на МСП [Регламент (ЕО) № 70/2001] ⁽²⁾.

Комисията изтъква, че Регламентът за освобождаване на МПС е влязъл в сила преди приемането на обжалваното решение и че следователно той е пряко приложим към него. Според Комисията Първоинстанционният съд неправилно е отказал прилагането на Регламента за освобождаване на МСП, като е извършил грешка при прилагането на правото, приемайки, че приложението на Регламента за освобождаване на МПС спрямо обжалваното решение би имало обратно действие.

При условията на евентуалност Комисията изтъква, че обжалваното решение нарушава също така член 2, параграф 2 от Процедурния правилник [Регламент (ЕО) № 659/1999] ⁽³⁾, тъй като Първоинстанционният съд неправилно е преценил критериите за проверка и изискванията относно пълното уведомление.

⁽¹⁾ ОВ L 91, стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 91, стр. 33.

⁽³⁾ ОВ L 83, стр. 1.

Жалба, подадена на 20 юли 2007 г. от *Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L.* срещу решението на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 26 април 2007 г. по съединени дела T-109/02 (*Bollore/Комисия*), T-118/02 (*Arjo Wiggins Appleton/Комисия*), T-122/02 (*Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Комисия*), T-125/02 (*Papierfabrik August Koehler/Комисия*), T-126/02 (*M-real Zanders/Комисия*), T-128/02 (*Papeteries Mougeot/Комисия*), T-129/02 (*Torraspapel/Комисия*), T-132/02 (*Distribuidora Vizcaína de Papeles/Комисия*) и T-136/02 (*Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Комисия*)

(Дело C-338/07 P)

(2007/C 223/08)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: *Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L.*
(представител: E. Pérez Madrano, abogado)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се установи допустимостта и обосноваването на настоящата жалба;
- да се отмени отчасти или изцяло обжалваното решение, доколкото то се отнася до жалбоподателя, на всички или на някои от посочените правни основания, и от отмяната на посоченото решение да бъдат изведени всички правни последици, независимо от това дали делото бъде изрично решено по същество или бъде върнато за разглеждане на Първоинстанционния съд.
- да се отмени или намали глобата, наложена с оспореното Решение 2004/337/ЕО на Комисията от 20 декември 2001 г. във връзка с процедура по член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) (преписка COMP/E-1/36.212 — Самокопираща хартия) ⁽¹⁾;
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски, направени в производството за отмяна, решението по което се обжалва.